

Ole Vig Jensen (RV):

Man kan godt sige, at det er et usædvanligt, men ikke enestående politisk initiativ, der har medført fremsættelsen af de to beslutningsforslag her i dag. Det kan være rimeligt i tilfælde, hvor en minister administrerer en lovgivning anderledes, end et flertal i Folketinget ønsker det. I det foreliggende tilfælde finder vi fra radikal side ikke, at ministeren har administreret imod lovgivningen eller har handlet forkert i sin administration af lovgivningen. Jeg kunne næsten sige: snarere tværtimod. Jeg tror, der er mange af de skoler, som er blevet etableret i de seneste år, der ville have følt sig snydt, hvis det viste sig, at de kunne få sådanne vilkår at oprette skole på, som det antydes i de foreliggende forslag.

Jeg siger ikke dette som udtryk for, at det radikale venstre skulle være imod oprettelsen af et privat gymnasium i Nordsjælland. Vi er grundlæggende tilhængere af et frit skolevalg, og vi lægger oven i købet vægt på, at vi herfra sikrer, at der er en reel mulighed for at vælge, hvis man, og det gælder initiativtagerne, i øvrigt er i stand til at opfylde de betingelser, den frie skolelovgivning stiller. Men vi lægger også vægt på, at det sker på lige betingelser og på lige vilkår, medmindre helt særlige forhold gør sig gældende, og det kan man ikke sige om projektet i Nordsjælland.

Der skal derimod ikke herske tvivl om vores holdning, hvis Nordsjællands Gymnasium kan etableres på samme vilkår, som har været gældende for andre frie skoler. Så vil man kunne forvente det radikale venstres støtte. Jeg er klar over, at der har været gjort et stort forarbejde, i nogen udstrækning også været tale om et folkeligt engagement, netop de ting, som medfører, at man kan gøre sig gældende inden for den frie skolelovgivning.

Jeg må til gengæld sige, at initiativtagerne bag oprettelsen af Nordsjællands Gymnasium vel nok har opstillet meget store forventninger, fordi de mener, at de i løbet af meget kort tid skulle kunne etablere en så stor institution, som der her er tale om. Jeg vil godt for god ordens skyld sige, at der er enkeltheder i dette Nordsjællandsprojekt, vi forholder os skeptiske til.

For det første den meget store skole, der bliver tale om. Den skal rumme 1.000 børn.

Det er jo næsten en gigantskole, i hvert fald efter de forhold, vi i dag vurderer skoler efter. Vi har ikke de bedste erfaringer med meget store skoler, og jeg har den opfattelse, at det egentlig ikke har været meningen med friskolelovgivningen, at man skulle kunne etablere sådanne store institutioner. Jeg har også været af den opfattelse, at det ikke først og fremmest var gymnasieskolen, vi tænkte på, når vi talte om det frie skolevalg. På den anden side har vi etableret skoler inden for gymnasieområdet, og derfor skal der selvfølgelig også være muligheder for at gøre det i Nordsjælland.

Desuden er der, når jeg nu taler om de ting, der kunne gøre os lidt betænkelige, et begreb, som initiativtagerne har ført ind i debatten her, og som i hvert fald støder mig en smule. Det er det, man kalder sponsorer. Det kan selvfølgelig dække meget forskelligt, men dér, hvor jeg kommer fra, hvor jeg har været med til at tage initiativ til oprettelse af frie, private skoler, har man talt om den folkelige vilje og gåpåmod og gejsten og mindre om at skaffe sig sponsorer, som kunne betale en del af udgifterne. Det gør mig umiddelbart en smule betænkelig, men på den anden side er det jo fuldt legalt at skaffe sig de midler, man kan få fat i.

Jeg vil sige til forslagsstillerne – jeg må tage dem under ét her, det tror jeg jeg kan tillade mig – at det, at man skulle kunne oprette frie og private skoler og få tilskud til dem i et omfang, der ganske svarer til, hvad det koster at drive en offentlig skole, er et princip, som jeg egentlig synes er ganske tiltalende, og som måske også er værd at overveje. Men jeg tør nok sige, at det er at fravige hidtil kendte principper. Jeg har næsten ikke fantasi til at forestille mig – det er muligt, man har det hos forslagsstillerne – hvor vi skulle skaffe pengene fra, hvis vi for fremtiden skulle sige, at en privat skole, der er i stand til at samle det folkelige grundlag, skulle kunne etableres på samme vilkår, som man etablerer en offentlig skole på. Jeg tror faktisk, at udgifterne ville løbe fra os. Men tanken er fascinerende, og jeg synes, at hvis vi skal gøre os overvejelser, også i forhold til det projekt, vi kender i Nordsjælland, om at ændre den eksisterende lovgivning, så er det en af de ting, vi med god grund kan diskutere i udvalget.